



ΕΝΟΡΙΑΚΟ ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΕΥΔΟΜΑΔΑΣ 22—28 ΜΑΙΟΥ 2022

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ!

ΚΥΡΙΑΚΗ 22 ΜΑΙΟΥ	ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΣΑΜΑΡΕΙΤΙΔΟΣ, Ίωάν. 4: 5-42 7.30 πμ— Όρθρος και Θ. Λειτουργία
ΦΕΡΕΤΕ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΑΣ ΣΤΟ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΜΑΣ ΣΤΙΣ ΑΙΘΟΥΣΕΣ ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ (ΜΕ ΤΑΞΕΙΣ ΓΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΑΠΟ 5—20 ΧΡΟΝΩΝ ΗΛΙΚΙΑΣ) Στις 10.30πμ διεξάγεται το μάθημα των Κατηχητικών για τα παιδιά μας. Νά φέρετε τὰ Παιδιά σας στο κατηχητικό σχολείο για νά μάθουν για τό Χριστό καί τήν πίστι μας.	
ΔΕΥΤΕΡΑ 23 ΜΑΙΟΥ	10.00 πμ— Σύναξη των ηλικιωμένων στο Hall
ΤΕΤΑΡΤΗ 25 ΜΑΙΟΥ	7.00 μμ— Θ. Λειτουργία στα Άγγλικά
ΠΕΜΠΤΗ 26 ΜΑΙΟΥ	ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΑΠΟ 13-19 ΕΤΩΝ • 8.00—9.00μμ στο Hall τις Εκκλησίας.
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 27 ΜΑΙΟΥ Άγ. Ιωάννου του Ρώσου	7.30 πμ— Όρθρος και Θ. Λειτουργία
ΚΥΡΙΑΚΗ 29 ΜΑΙΟΥ	Έυαγγελικά Άναγνώσματα— Έπιστολή – Πράξ. 16: 16-34 Έυαγγέλιο— Ίωάν. 9: 1-38

ΤΗΛΕΦΩΝΑ:

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ
9387 7693

Π. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ
9383 4151

Π. ΕΦΡΑΙΜ
0490 378 215

Ιστοσελίδα:

stvasiliosbrunswick.com.

Κάθε ημέρα, στο
διάστημα
04.00—06.00 μ.μ.,
Ο πατήρ Αθανάσιος και ο
πατήρ Έφραίμ βρίσκονται
στο ναό για εξομολόγηση
και κάθε πνευματική
ανάγκη.

Ο Κύριος είναι η αιτία και η στήριξις της σωματικής μου ζωής, παρέχοντας δύναμι
και κίνησι στις οργανικές της λειτουργίες. Το ίδιο είναι και για την πνευματική
μου ζωή, παρέχοντας φώς στην καρδιά μου.

Η εν Χριστώ ζωή μου - Αγ. Ιωάννου της Κροστάνδης

Ο Όσιος Ιωάννης ο Ρώσος

Ο Όσιος Ιωάννης, καταγόταν από τη Ρωσία. Το έτος 1730, αιχμαλωτίστηκε από τους Τατάρους, οι οποίοι τον πούλησαν δούλο σε κάποιο Τούρκο, στο Προκόπι της Καισάρειας. Ο Τούρκος αυτός, προσπάθησε ποικιλοτρόπως να πείσει τον Ιωάννη να αρνηθεί την πίστη του και να γίνει Μωαμεθανός, όμως ο Όσιος, παρέμεινε ακλόνητος στην χριστιανική του πίστη. Μετά από πολλές θλίψεις και ταλαιπωρίες, κατόρθωσε να ελευθερωθεί από τον ασεβή δεσπότη του και αποσύρθηκε σε ερημικό μέρος ασκούμενος. Έτσι θεάρεστα και με αυστηρή άσκηση αφού έζησε, απεβίωσε ειρηνικά, προβλέποντας μάλιστα – με τη χάρη του Θεού – και τον θάνατό του (27 Μαΐου 1730).

Απολυτίκιο

«Εκ γης ο καλέσας σε, προς ουρανίους Μονας, τηρεί και μετά θάνατον αδιαλώβητον το σκήνος Σου Όσιε,
Συ γαρ εν τη Ασία ως αιχμάλωτος ήχθης, ένθα και ωκειώθης τω Χριστώ Ιωάννη.
Αυτόν ουν ικέτευε, σωθήναι τας ψυχάς ημών»

Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί,

Τό νερό ἀναζητᾷ ἡ Φωτεινὴ ἡ Σαμαρείτιδα στό φρέαρ τοῦ Ἰακώβ, ἓνα φυσικό στοιχεῖο ζωτικῆς σημασίας γιὰ τὴν λειτουργία τοῦ σώματος. Αὐτὴ ἡ ἀναζήτησις, ὅμως, πρόκειται νὰ τῆς ἀλλάξει ριζικά τὴν ζωὴ καὶ νὰ βρεῖ ὄχι ἀπλῶς ἓνα φυσικό στοιχεῖο, ἀλλὰ ἓνα θεϊκό στοιχεῖο: τὸ μοναδικό θεϊκό στοιχεῖο τῆς λυτρώσεως καὶ τοῦ ἀγιασμοῦ.

Προσέρχεται μόνη στό πηγάδι χωρὶς τὴ συνοδεία ἄλλων γυναικῶν, προφανῶς γιὰ νὰ ἀποφύγει τὰ πικρόχολα σχόλια γιὰ τὴν ζωὴ της. Γνωρίζει ἡ ἴδια τὸ μέγεθος τῆς ἁμαρτωλότητάς της, κατὰ βάθος ὅμως ἔχει ἀγαθὴ προαίρεση. Δέν διψᾷ μόνο σωματικά, διψᾷ πολὺ περισσότερο ψυχικά καὶ ἀναζητᾷ τὴν μοναδική, τὴν ἀστείρευτη πηγὴ πού θὰ τὴς ἐξασφαλίσει τὴν αἰώνια λύτρωση καὶ τὴν ἀπελευθέρωση ἀπὸ τὸ βάρος τῆς ἐνοχῆς καὶ τῶν παθῶν της.

Στόν ἐρημικό τόπο τῆς Συχάρ, λοιπόν, γνωρίζει καὶ συναντᾷ τὸν στοργικό Σωτῆρα ὅλων τῶν ἁμαρτωλῶν. Ἐκεῖ, βρίσκει τὴν ἱκανοποίηση τῆς πνευματικῆς της δίψας. Ἡ σωματικὴ δίψα δέν τὴν ἀπασχολεῖ πλέον ἢ μᾶλλον καλύτερα ἢ ἱκανοποίηση τῆς πνευματικῆς δίψας ξεδιψᾷ καὶ τὴ σωματικὴ.

Ὁ Παντοδύναμος Κύριος ἔτσι τὰ “οἰκονόμησε” ὥστε νὰ βρίσκεται ἐκεῖ, τὴν ὥρα πού ἡ Σαμαρείτιδα θὰ πῆγαινε γιὰ νὰ ἀντλήσει τὸ ὕδωρ. Τῆς ζητᾷ νὰ τοῦ προσφέρει νερό, γιὰ νὰ ξεδιψᾷ καὶ ὁ ἴδιος ἀπὸ τὸν φόρτο καὶ τὸν καύσωνα τῆς ἡμέρας. Τὸ αἶτημα τοῦ αἰφνιδιάζει τὴ γυναῖκα, ἀφοῦ ἦταν ἀδιανόητο τὴν ἐποχὴ ἐκείνη ἓνας Ἰουδαῖος νὰ ζητᾷ κάτι ἀπὸ ἓναν Σαμαρεῖτη. Σ’ αὐτὴν ὅμως τὴν περίπτωση ἀποκοτοῦσε τὸ αἶτημα τοῦ Κυρίου ἰδιαίτερη σημασία, διότι ἀπέβλεπε σὲ ἓναν κατ’ ἐξοχὴν στόχο, πού δέν ἦταν ἄλλος ἀπὸ τὴν σωτηρία καὶ τὴν λύτρωση τῆς μέχρι τότε “σκοτεινῆς”, ἀλλὰ ἀπὸ ἐκείνη τὴν στιγμή καὶ μετέπειτα “φωτεινῆς” Σαμαρίτιδας.

Ἡ Σαμαρείτιδα, παρὰ τὸν αἰφνιδιασμό της, δέν ἀπομακρύνεται, ἀλλὰ ἐκφράζει τὴν ἀπορία της γιὰ τὸ αἶτημα τοῦ Χριστοῦ. Ἀπὸ αὐτὴν τὴν ἀπορία πῆρε τὴν ἀφορμὴ ὁ Κύριος καὶ ἀνοίγει μαζί της ἓναν ἀποκαλυπτικό ἀλλὰ ταυτόχρονα σωτήριο διάλογο. Ὁ λόγος μέ τὰ ὑψηλὰ νοήματα τοῦ Κυρίου εἶναι φυσικό νὰ μὴ γίνεи ἀμέσως κατανοητός ἀπὸ τὴ γυναῖκα, ὅταν ὅμως ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ ἀποκαλύπτει τὰ τοῦ βίου της, ἐκείνη ἀμέσως ἀντιλαμβάνεται πῶς ἐνώπιόν της δέν βρίσκεται κάποιος συνηθισμένος ἄνθρωπος ἀλλὰ ἓνας προφήτης. “Ἔτσι, ἡ διάνοιά της φωτίζεται, ἡ καρδιά της συγκινεῖται καὶ ὁ πόθος της νὰ γνωρίσει τὴν ἀλήθεια, τὸν ἀληθινὸ Θεὸ καὶ τὴν λατρεῖα πού τοῦ ἀρμόζει, ξεχύνεται ἀπὸ τὰ βάθη τῆς ψυχῆς της. Παραμερίζει τὸ ἀντλημα, ξεχνᾷ τὸ νερό τοῦ πηγαδιοῦ, ξεχνᾷ τὸν σκοπὸ, γιὰ τὸν ὁποῖο ἦλθε στό πηγάδι καὶ μέ φλογερὴ πνευματικὴ δίψα ἀκούει τὴ διδασκαλία τοῦ Χριστοῦ. Προτιμᾷ τὸ πνευματικὸ ὕδωρ τοῦ Σωτῆρα ἀπὸ τὸ ὕδωρ τοῦ πηγαδιοῦ.

Τελικά, δίχως νὰ τὸ ἀντιληφθῇ, ἔγινε ἡ ἴδια πηγὴ ὕδατος ζῶντος γιὰ τοὺς συμπατριῶτες της. Ἰσαπόστολος πραγματικὴ, ἀφοῦ δέν κράτησε τὰ σωτήρια καὶ διδακτικὰ λόγια τοῦ Χριστοῦ μόνο γιὰ τὸν ἑαυτὸ της, ἀλλὰ ἔσπευσε νὰ τὰ διαδώσει παντοῦ.

Διψοῦν καὶ σήμερα πολλοὶ ἄνθρωποι νὰ μάθουν τὴν ἀλήθεια, νὰ γνωρίσουν τὸν μόνο ἀληθινὸ Θεό. Ἡ μόνη ἀσφαλὴς πηγὴ πού ὁδηγεῖ τὴν κάθε διψασμένη ψυχὴ στό νὰ βρεῖ αὐτὲς τὶς αἰώνιες ἀλήθειες εἶναι ὁ Χριστός. Ὅσοι προστρέχουν σ’ Αὐτόν καὶ ἀπορροφοῦν τὰ λόγια Του, δροσίζονται, ἱκανοποιοῦνται, χορταίνονται, χαίρουν. Ὁ Κύριός μας σε ἀνύποπτο χρόνο μᾶς παρουσιάζεται καὶ μᾶς δίνει τὴν δυνατότητα νὰ συνδεθοῦμε μαζί του καὶ νὰ ξεφύγουμε ἀπὸ τὰ δεσμά τῶν παθῶν καὶ τῆς ἁμαρτίας, ἀρκεῖ ἐμεῖς νὰ κατανοήσουμε αὐτὴν τὴν ἐπίσκεψη καὶ νὰ μὴν ἀποφύγουμε τὸν σύνδεσμό μας μέ τὸν Σωτῆρα.

Στὴν ἐρώτηση πού συχνά ἀκούγεται ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους τί ὑπάρχει πέραν τοῦ τάφου, θὰ λάβουν τὴν ἀπάντηση ὅτι μόνο τότε, μετὰ τὸν τάφο, ἀρχίζει ἡ αἰώνια καὶ μακαρία ζωὴ καὶ ὅτι ὁ θάνατος δέν εἶναι ἐκμηδένιση καὶ ἀφανισμός, ἀλλὰ ἡ ἀρχὴ μιᾶς νέας, τελειότερης, χαρούμενης, μακαρίας ζωῆς γιὰ τοὺς δικαίους. Θὰ πληροφορηθοῦν ὅτι τὸν Παράδεισο, ὑπάρχουν ἀγαθὰ “ἃ ὀφθαλμός οὐκ εἶδε καὶ οὐς οὐκ ἤκουσε καὶ ἐπὶ καρδίαν ἀνθρώπου οὐκ ἀνέβη” (Α΄ Κορ. β, 9).

Οἱ λόγοι τοῦ Κυρίου ἱκανοποιοῦν κάθε αἶτημα καὶ λύνουν κάθε ἀπορία, γι’ αὐτὸ κάθε ἄνθρωπος μπορεῖ νὰ γίνεи καθημερινὰ πηγὴ ἀναβλύζοντος πνευματικοῦ ὕδατος. Διότι “νερό βαθύ καὶ ἀνεξάντλητο εἶναι οἱ λόγοι τοῦ ἐναρέτου, ποταμός καὶ πηγὴ ζωῆς ἀναβλύζει ἀπὸ τὴν καρδιά του” (Παροιμ. ιη΄ 4). Αὐτὴν τὴν ἀνεκτίμητη δωρεὰ τοῦ Θεοῦ προεἶδε ὁ προφήτης Ἡσαΐας καὶ προφητικὰ προτρέπει τοὺς ἀνθρώπους νὰ προσέλθουν στὴν πηγὴ τοῦ ζῶντος ὕδατος. Λέγει “Οἱ διψῶντες, πορεύεσθε ἐφ’ ὕδωρ” (Ἠσ. νε 1), διότι ὁ Πανάγαθος Θεός “ἔδωκεν ἐν τῇ ἐρήμῳ ὕδωρ καὶ ποταμούς ἐν τῇ ἀνύδρῳ ποτίσαι τὸ γένος μου τὸ ἐκλεκτόν” (Ἠσ. μγ, 20).

Ἐπομένως, ἀδελφοί μου, ἐμεῖς θὰ μείνουμε ἀκόμη διψασμένοι, ἐνῶ δίπλα μας εἶναι ἡ ἀστείρευτη πηγὴ τοῦ ζῶντος ὕδατος καὶ ἔχουμε τὴν δυνατότητα νὰ εἴμαστε τρισευτυχισμένοι;